

Kun. Kazimiero Olšausko laiškas Emilijai Olšauskaitei 26.9.44

Vysk. Borisevičius, Dambrauskienė, Kęstutis Gėrikas, Algirdas Olšauskas, pulk. Liormanas, Baltras Olšauskas, Telšių seminarija.

Telšiai, 1944 m. rugsėjo 26 d.

Miela sesute,

Laimingai grįžau į Telšius. Nauo Alsedinės
spinos gavom tiek tiek lietaus. Apogirenuau
seminarijoje seminarijos rūmose, tačiau rodo, rei-
kis persikelti pas p. vyskupą Borisevičių.

Buvo pat nuvažiavęs pas p. Dambrauskienę
į Padurbinių. Pasigabenuau savo ir juos krauti.
Atklyres judriejus m. Algirdas daiktėlius įd. vien
p. Kęstuciumi Gėrikui įstatyti į Ginteliškės
jė. Turbut, bus viskas tvarkoj. Nebent, trūktų, tur
tautiškojo etanikelio, kuris, anot Magdelinos, bu-
vai kunai tai draugei pašolinuri.

Maudien ontikam žinogų, vadinojantį į pat
bedlynę. Jam įdruoim laiško, kad įteiktų pulkai
ninkui diormanni, kuris yra nyrio kaviniškas
lietuvių batalijonam. vohiečių asocijoj: gal pa-
siseks šviesnoti kurame parvietų atsidūrė Baltras.

Dėl bendros padėties nereikia nuosincinti. Stro-
do, kad veikia ai ateto žymiu pastiprinimui. Be
to, ir anoj pusėj nēm jau taip nešmoniška,
kaip rašo vėtiniai laikraštukai.

Mokslų manome pradėti tik aukštesniais
viais kursais, nors yra atvažiavusių ir mairių.
Jėgn sundaughts galimybės ir sieus, tai mokin
nors būdu duociau žinoti Algirdui. Tuo tarpu
testojai į septintę klaz Salauts gimnazijoj

saba teimoda privatiskai.

Šis sąrašas, kaip žadėjau, nebegalėsiu atlygti
; žėimuis, nes Seminarijos vednis radau jau
išvykusį skruodo kryptimi. Apšileusiu.

Misioms kai tikrai paršengsim sugrįžti.

Misioms tikim geros motaikos ir meipatos.

Karys.